

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Hans Pinstrup og maaske flere andre var inde paa, at ved Kornloven staar vi vel nok over for det dybeste Indgreb fra Lovgivningsmagtens Side, som overhovedet noget Erhverv har været ude for her i Landet. Naar det ærede Medlem Hr. Bording i Forbindelse med § 1, Stk. 5, taler om det store Landbrugs Afleveringspligt og siger, at Tilførslerne udelukkende vil komme disse større Landbrug til gode, vil jeg derfor gøre opmærksom paa og understrege, som det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen ogsaa nævnte, at Lovforslaget, som det foreligger, er et Udtryk for den Enighed, der er opnaaet mellem alle Landbrugsorganisationer. Og saa maa jeg maaske føje til, at jeg synes ikke, det er saa let at forlange Afleveringspligt af andre, hvis vi naar frem til et Tidspunkt, hvor det er muligt at importere, selv om det importerede Korn maaske blev til noget højere Pris. Det vil jo ikke være saa let saa at sige, at vi skal alligevel opretholde denne Udskrivning af Korn, og saa maa jeg i Forbindelse med disse Priser minde om, at det er ikke Priser, der er fremkommet som et Resultat af Tilbud og Efterspørgsel, altsaa for Importkorn. Det er disse høje Priser jo ikke. Det er de Priser, der fremkommer som Følge af hele Allocationssystemet, det er de Priser og de Mængder, der, uden at vi har Mulighed for overhovedet at gøre os gældende, fastsættes i Washington af Combined Food Board. Det er de Forhold, vi maa arbejde under, og derfor siger jeg, at saa er det ikke saa ligetil at kræve en fortsat Afleveringspligt af Korn, hvis Tilførselsmulighederne skulde komme til at ligge saadan, at det ikke er nødvendigt. Endelig bør man heller ikke glemme, hvorledes det lille Landbrugs Stilling havde været under Krigen, hvis ikke de større Brug havde bragt det Offer, som Kornloven naturligvis er for denne Brugsstørrelse.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Bording rettede til mig vedrørende § 4, Stk. 2, om Præmie for rettidig Aflevering, mener jeg at kunne svare bekræftende.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen var ked af, at den Lettelse, der eventuelt kan blive bragt til Veje for det større Landbrug, ikke, om jeg saa maa sige, var kommet pr. straks. For Resten var det ærede Med-

lem Hr. Victor Larsens Udtalelser et slaaende Udtryk for, hvor vanskeligt det kan være at forlige de forskellige Parter, naar Talen er om at lave en Kornlov. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, at det er jo ikke saa ligetil at komme med saadanne Lettelser straks, for Forudsætningen for, at disse Lettelser kan gives, er dog, at man bliver klar over, hvor store Besparelserne er. Det er jo meget muligt, at der vil forsvinde en hel Del Heste uden for Landbruget, saa at man derigennem kan faa en Besparelse, men man maa dog først have Besparelsen konstateret. Det er ogsaa meget muligt, at der ikke bliver saa store Forudsætninger for at lave Kaffesurrogater, som der har været tidligere, men det hænger igen sammen med de Muligheder, der maatte være for at importere Kaffe. Derfor mener jeg, at hvis man havde indført Lettelsen straks i Lovforslaget, saa vilde det i Virkeligheden have været Udtryk for, at man havde solgt Skindet, før man havde skudt Bjørnen.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var inde paa Mulighederne for Import af Korn. Det har jeg for saa vidt allerede svaret paa, men det ærede Medlem spurgte ogsaa, hvorledes det var med Mulighederne for at faa en Import af Oliekager østfra. Dertil maa jeg svare, at jeg er ikke i Stand til at sige noget om, hvorledes disse Muligheder ligger. Hvis de er der, vil Regeringen selvfølgelig prøve paa at udnytte dem i den Udstrækning, det er muligt.

Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovforslaget sikrer de tilstrækkelige Kornmængder, i hvilken Henseende det ærede Medlem nærede nogen Ængstelse, maa jeg svare, at Forslaget, som det er udarbejdet, giver Sikkerhed for, at de fornødne Mængder er til Stede.

Med Hensyn til Prisen paa Frihandelskorn skal jeg ikke gaa ind i en egentlig Diskussion. Jeg kan ikke følge den Tankegang, som det ærede Medlem var inde paa, men jeg vil gerne sige, at det er min Opfattelse, at naar det drejer sig om Køb af Frihandelskorn, er det rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen gjorde gældende, at det ikke først og fremmest er de smaa Husmandsbrug, der er Købere. Jeg vil tro, at det i langt højere Grad, ja, for den alt overvejende Dels Vedkommende er de mindre Gaardbrug, der er Købere af Fri-